

Gästrikedrottens Historiska Förening

Organisations nummer: 885501-2467

Bankgiro: 5602-3559 Plusgiro: 816067-3

Nummer 1
April 2016

Redaktör: Anders Hedbom, anders.hedbom@gmail.com – Tel. 070-581 90 33
Sekreterare: Bo Nordlund, bo.nordlund@telia.com – Tel. 070-680 65 99

Tidig idrott i Gävle

Ordföranden har ordet

Gunnar Lindbom.

Dam VM i fotboll med Bygdespel i Oppala

Året var 1995 och Sverige hade tilldelats Dam-VM i fotboll. En av fyra städer som skulle arrangera detta blev Gävle. Om det berodde på vår organisation, närheten till Arlanda eller den genuina fotbollsarenan Strömvallen blev aldrig klarlagt, men det var nog en kombination av allt detta.

Kickoffen ägde rum i Helsingborg, där vi tänkte bjuda de närvarande på kaffe och godisbilar. Det gick om intet eftersom internationellt avtal redan var tecknat med andra företag, så vi fick ta med oss alla godsakerna tillbaka till Gävle.

Vi hade en mycket intensiv planeringsperiod under våren, med nuvarande landslagstränaren för Skotska Damlandslaget Anna Signeul, i spetsen. Resultatet blev drygt två härliga veckor i juni med flera grupp-spelsmatcher på Strömvallen.

När vi nästan kunde andas ut och börja koppla av fick vi ett faxmeddelande att vi även tilldelats matchen om 3:dje pris mellan USA och Kina. Härligt sade vi och tänkte köra samma upplägg som under gruppspe-

let. Så blev det dock inte. Vi fick göra vissa förändringar.

6 meter lång röd matta införskaffades. Genom ett snabbt besök på staden inhandlades den kommande VIP-lunchen, som kom att bestå snittar och något drickbart! Mattan rullades ut på trottoaren framför Gunder Häggstatyn mot vårt provisoriska VIP-tält. Kostymen, slips och skjorta satt fint och vi väntade och väntade. Så kom bilen med de internationella höjdarna. Vi skakade hand och sa några väl valda ord på engelska. Lunchen intogs i tältet och vi hade sedan bokad VIP-platser åt dem, så de behövde inte sitta bakom någon pelare på läktaren.

När hela evenemanget började närma sig sitt slut och alla restauranger i Gävle med omnejd var besökta, ja, vad återstår då för de internationella delegaterna från olika länder? Det må bära eller brista tänkte jag, går det åt fanders så kommer vi i alla fall inte att träffas mera.

De hämtades upp i centrala Gävle, en dimmig, regnig onsdag kväll i juni, och vi åkte förbi Hille, Björke och svängde in mot Oppala. Bygdespel på Lars Olsgården väntade. Temat var midsommarfirande på landet, under beredskapstiden, med hemvändande värnpliktiga soldater. Det blev en oförglömlig kväll för våra gäster som fick vara med på scenen och sjunga och även blev uppbyggda av flickorna i bygdespelet. Kvällen avslutades med Military Soup.

Jo, ni läser och tänker rätt att även jag har träffat höjdare inom den internationella fotbollen. Däremot har jag inte blivit rik på idrotten enbart rik på minnen. Det är jag mycket nöjd med.

Gunnar Lindbom

Gunnar Lindbom, J Havelange och Ove Söderberg.

Innehåll i Nummer 1 april 2016

- 1 Bild på skolbarn på väg till fettisdagstävlingar
- 2 Ordförandens ledare om dam-VM i fotboll
- 3 Inbjudan till medlemsresan den 25 maj 2016
- 4 Inbjudan till årsmötet den 27 april 2016
- 5 Idrottscafé hos Hille IF med temat fotboll
- 6 "Tidig idrott i Gävle", Om GHF:s föredrag i Kommunarkivets serie om stadens historia
- 7 Kåseri av Glokar Well om idrottens svans m.m.
- 8-9 Intervju med legendaren Hans "Länsman" Dahllöf
- 10-11 Peter Wennmans blogg "Godis från Gävle"
- 12-13 "Det första jag cyklade till var Strömvallen". Lars-Vidar Ström berättar idrottsminnen
- 14-15 Idrottshistoria landet runt. Bo Nordlund går en "Riks rond" hos andra idrottshistoriska föreningar
- 16 Elitdomaren Christer Carlsson kollar i backspegeln
- 17 Apropå OS i Rio de Janeiro. Statistik över tidigare OS
- 18-19 Verksamhetsberättelse för 2015 och Kassörens ruta
- 20 Verksamhetsplan för 2016 med ekonomisk redovisning och förslag till budget för 2016.

Medlemsresa till Flygstaden & Hällåsen Söderhamn Onsdag 25 maj 2016

Avresa 08.00 Resecentrum Sandviken
Påstigande Gävle 08.30 hållplats Y Gävle C

09.45 Vi anländer till Hällåsen i Söderhamn och fika.

10.00 Information av organisationskommittén för SM-veckan 2017 (Sören Calleberg) om läget och projektets omfattning etc. (tidsåtgång c:a 2 tim.) Studiebesök vid Hällåsen i samband med info

12.30 Lunch på Funemässen (f.d. F15s officers mäss) Flyg staden

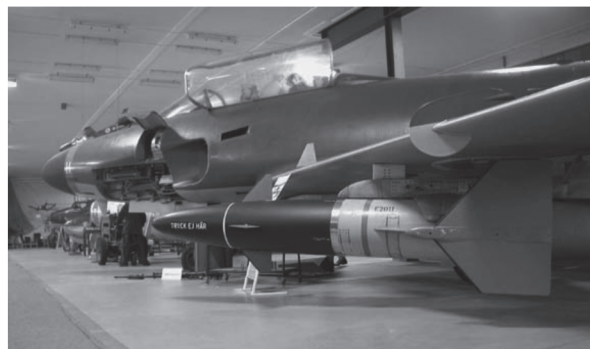
13.30 Besök på Flygmuseet med guide.
2 grupper beroende på antal.
Tidsåtgång c:a 2 tim.

15.30 Ev. fika på flygmuseet?
(för den som önskar)

15.45 Hemfärd

17.00 Ankomst Gävle.

17.30 Ankomst Sandviken

200:- (allt ingår även fika på "Hällåsen")

Anmälan sker genom inbetalning av
deltagaravgiften kr 200:-/person till
plusgiro 81 60 67 - 3 alt. bankgiro 5602-3559.
Glöm ej att ange namn på betalningsavin!

Frågor kan ställas till:

Curt Larsson 070-6656121

curt.larsson42@comhem.se

Jan-Åke Hedström 070-3074107

janake.hedstrom@hos.sandnet.se

Gästrikeidrottens Historiska Förening

Välkommen till vårt årsmöte för 2015

Gästrikedrottens Historiska Förening

Onsdag 27 april 2016 klockan 19.00

Silvanum/Konstcentrum Gävle

Program

"Resan med GIF"

Samtal med hedersordförande och f.d. ordförande i Gefle IF Fotboll
Leif Lindstrand samt film om GIF:s fotboll 1900–2006

Årsmöte

Årsmöteshandlingar redovisas i medlemsbladet. Tag med! Dagordning utdelas vid mötet.

GHF bjuder på kaffe/te och smörgås!

OBS! Styrelsen är tacksam om Du meddelar Din e-postadress till: curt.larsson42@comhem.se
Därmed underlättar Du vår administration, medlemskontakt, och vi spar pengar.

"Publikbilder" från det välbesökta årsmötet 22 april 2015

GHF:s styrelse 2015

Ordförande: Gunnar Lindbom, Idrottsallén 23 A 806 49, Gävle.
026/16 75 87, 072-246 75 87: lindbom.gunnar@telia.com
vice ordförande: Lillemor Forsberg, Gävle, 026-1924 26,
070-6734 293: gassarvet@telia.com
kassör: Curt Larsson, Lindesnäsvägen 7 D, 806 28,
Gävle. 070-665 61 21: curt.larsson42@comhem.se
sekreterare: Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66
Gävle. 070-680 65 99: bo.nordlund@telia.com
Ledmot: Lars Blomgren, Ringvägen 11, 811 52 Sandviken.
026-21 46 05, 070-542 14 95: lars.h.blomgren@telia.com
Ledamot: Anders Steffen, Ockelbo, 0297-41 565:
anders.e.steffen@home.se
Ledamot: Jan-Åke Hedström, Årsunda, 026-29 01 25:
janake.hedstrom@hos.sandnet.se
Adjungerade ledamöter: Anders Hedbom, Västland,
Revisor: Åke Nilsson, suppleant: Lars-Vidar Ström.
Valberedning: Nils Frölander, 026-61 68 52 och Lars Blomgren.

Trivsamt Idrottscafé hos Hille IF med temat fotboll

Gästrikheidrottens Historiska Förening verkar för att väcka, underhålla och utveckla intresset för idrottshistoria. Därför genomför vi bl.a. idrottscaféer med olika teman ute i Gästrikland. Under hösten var vi i Hille och focus blev naturligtvis på fotboll. Inför ett 40-tal intresserade åhörare berättade Nisse Frölander om idrottens historiska utveckling och sina egna trevliga upplevelser i bl.a. Olympia och Delfi, Grekland. Bosse Nordlund tog sedan över och kopplade ihop, med sina gedigna kunskaper, idrottens framväxt med den historiska utveckling, från 1920-talet och framåt. Detta skedde i såväl samspel som konkurrens med andra folkrörelser (nykterhets-, fackliga och kyrkliga rörelser). Fortsatte gjorde sedan Roger Hallqvist genom att berätta och visa sin pedagogiska utställning om fotbollsplanens- och reglernas förändring sedan starten i slutet av 1800-talet. I början sammanföll många regler med rugbyens!

Efter pausen avslutade Lars-Vidar Ström med här- ligena filmföreläsningar över fotbollshistoriska händelser i Gästrikland. Allt ifrån damfotbollens första löpsteg, dam- allsvenska matcher med Strömsbro, SM-slutspel med Hilleflickor, publikrekord mellan Sandviken IF och IFK

Norrköping på Jernvallen och slutligen Gefle IF:s heroiska vändning mot Malmö FF.

En trivsam och givande kväll avslutades med fika och smörgås, samtidigt som alla närvarande kunde titta på bilder och tidningsurklipp, som fanns uppsatta i samlingsalen på Hille IF.

Gunnar Lindbom

Publikbilder.

Bo Nordlund.

I förgrunden Roger Hallqvists utställning.

Lagidrott ger i första hand gemenskap.

Program om den tidiga idrotten i Gävle

Kommunarkivet i Gävle arrangerar en serie föredrag om stadens historia. I februari var turen kommen till den lokala idrotten. Nils Frölander och Bo Nordlund berättade till bilder om idrottens begynnelse i staden redan vid mitten av 1800-talet och om hur den utvecklades under tidigt 1900-tal. Vid tidigare program som GHF svarat för har det handlat mycket om resultat och prestationer. Så icke denna gång då den tidiga Gävleidrotten belystes och analyserades socialt och kulturellt.

Nils Frölander inledde med en historisk bakgrund om idrott för att sedan fortsätta med hur särskilt gymnastiken slog rot i Gävle. Betydelsefullt och unikt för landet, mycket tack vare Per Henrik Lings brorson Erland Ling, som under många år var gymnastiklärare vid läroverket. Tidigt var även flickorna med i gymnastikföreningar. Skolgårdarna var de första "idrottsplatserna". Särskilt militärskolans rymliga övningsplats, där den unge Isaac Westergren provade både spikskor och liggande start, när han sägs ha satt världsrekord på 100 meter.

Gefle IF:s fotbollslag var bäst i Sverige och spelade för alltid hem greve Clarence von Roséns klassiska pokal till Gävle efter att ha slagit ut både Djurgården och AIK.

Med hjälp av en tidstypisk bild från stadens skyttegård bevisade Frölander skytterörelsens betydelse, särskilt som vapenövning för stadens ynglingar. Segling och simning på sommaren aktiverade stadens ungdom. Utflykter och tävlingar på skidor var vinterns aktiviteter.

Bo Nordlund fortsatte med en rad bevis på hur tidig och nyskapande Gävleidrotten var i perspektiv av den svenska idrottens uppkomst och utveckling. Robert Carrick och Isaac Westergren spelade viktiga natio-

nella roller både som aktiva och ledare. Gefle IF blev landets första flergrensförening redan 1882. Förbund förlade gärna sina svenska mästerskap till Gävle. På skidor redan 1911 och i friidrott 1915.

Så småningom bildades en rad föreningar med sin speciella sociala rekrytering och förankrade i olika stadsdelar. IFK Gefle var i begynnelsen en förening för läroverksynglingar. Gefle SGF var en avknoppning från KFUM. Gävle GIK var nykterhetsrörelsens lyckosamma försök att skapa ett eget alternativ för idrottande ungdom. Brynäs IF bildades av några arbetargrabbar i stadsdelen. Anmärkningsvärd är Gävles tidiga kvinnoidrott. Brynäs IF gjorde ett försök med fotboll för flickor redan 1917. Det första SM i friidrott för kvinnor arrangerades på Strömvallen 1928.

Nordlund redovisade även attityden på skilda håll i samhället till den tidiga idrottsrörelsen. Vilka som var motståndare, skeptiker eller entusiaster

Till sist fick ett samtida dokument visa hur Idrottsverige hänryckt lovordade Strömvallen vid invigningen 1923 som den häftigaste idrottsarenan i landet efter Stockholms Stadion

Bo Nordlund

Kommunarkivets chef Eva Lindelöw-Sjöo tackar föredrags-hållarna Bosse och Nisse.

När skolpojkar övade med anläggning och avfyring på Skyttegården.

Intresserade åhörare.

Glokar Well rapporterar från Ishockey-VM i Tyskland 1955

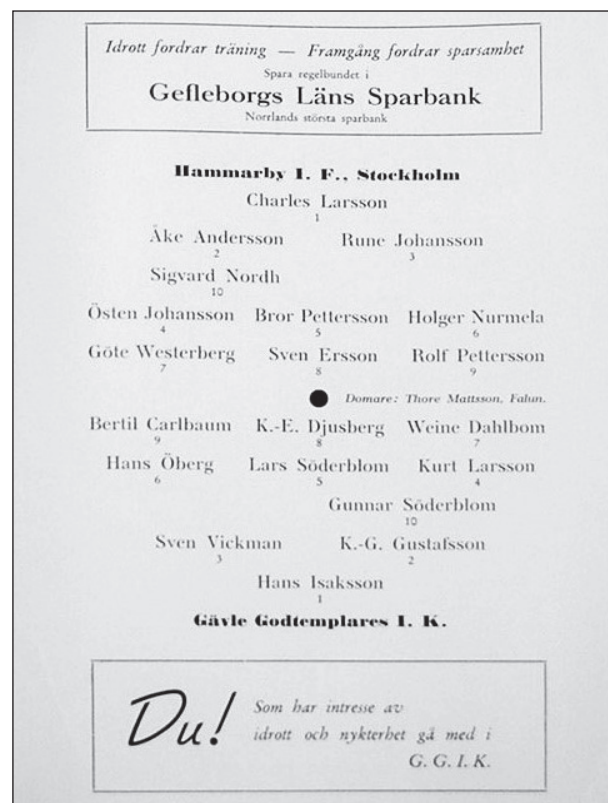
De många svenska åskådarna på ishockey-VM i Tyskland är inte uteslutande trevliga, skriver Glokar Well i sin krönika. En hel del av dem tycks ha kommit mest i syfte att träna för den **1 oktober*** och hade med sig halvpannan på läktarna vid tisdagens tjeckiska match. Vrånga, dumma och larviga i sitt uppträdande, skrånande när det gick bra för Sverige, men svärande, supande och skällande när det gick illa. Ett gäng från Gävle utmärkte sig särskilt och man behöver väl inte nämna att det inte var några klubbkamrater till "Stöveln" Öberg, som ju tillhör Godtemplarna.

Ett gäng blåste in på Isstadions restaurang med sina svenska flaggor i händerna och i hattarna, beställde in ett par omgångar konjak och smet sedan från betalningen. Antagligen tyckte de att de gjorde det bra.

Den svenska idrottspöbeln är vidrig slutar Glokar Well.

PS

**1 oktober – Glokar Well syftar på oktoberfesten i München*

Nej, som sagt, några från GGIK kan inte ha varit i den publiken

Inträdesansökan.

Undertecknad önskar härmed medlemskap i Gävle Godtemplares Idrottsklubb.

Förbindelse:

Jag lovar, att, så länge jag är medlem av Gävle Godtemplares Idrottsklubb, icke förtära rusdrycker av något slag, noga följa våra arbetsregler och handla hänsynsfullt mot mina kamrater.

Gävle den 8/10. 1948.

Fullst. namn: Carl-Göran Öberg.

Född den 24/12 1938.

Adr. Box 859 Gävle b.

Rekommenderas av: Spintessa

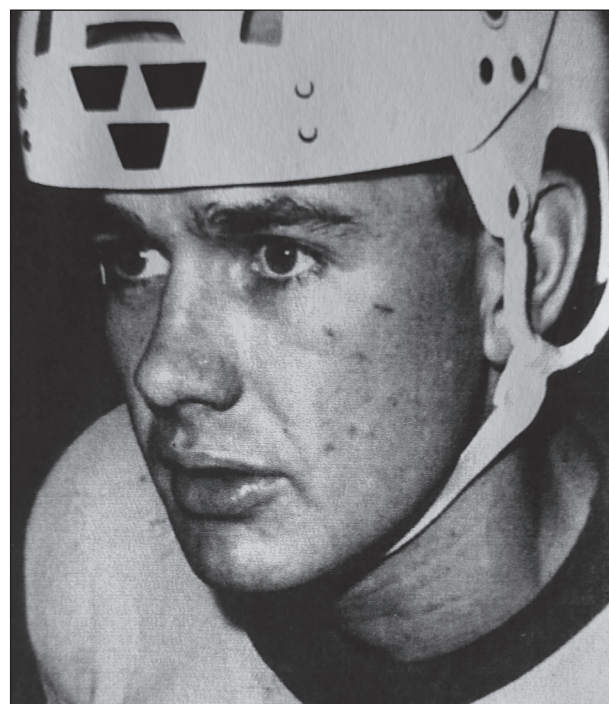
Ansökan bifallen den 8/10-48

✓
Best 1949

Så gick det t.ex. för Carl-Göran

Carl-Göran /Lillstöveln Öberg f. 24/12 1938

Gävle GIK 1955/56–59/60 (SM-guld 1957). Djurgårdens IF 1960/61–67/68 (3 SM-guld). Tranås AIF 1968/69–69/70. Södertälje SK 1970/71–72/73. Därefter spelande tränare i Trångsunds IF. 171 A-landskamper. OS-silver -64, VM-silver 63, 67, VM-brons 58, 65. Stor grabb nr 61.

En målvaktslegendar minns.

Intervju med Hans "Länsman" Dahllöf

En vacker februaridag hade undertecknad nöjet att träffa och prata ishockey med målvaktslegendaren i Brynäs Hasse "Länsman" Dahllöf och hans fru Britt. Varför smeknamnet "Länsman"? "Jag arbetade som polis och då var namnet "Länsman" ganska givet." Född och uppväxt på Brynäs blev Hasse tidigt Brynäsare. "Mitt första medlemskort i Brynäs är redan från 1951. Då är jag tio år gammal." Hockeykarriären inleddes i Arsenalligan som arrangerades av Brynäs. Jag var målvakt i mitt lag och så långt jag kan minnas har jag egentligen alltid varit målvakt konstaterar han. Säsongen 1958/59 blir Hasse Dahllöfs första i Brynäs A-lag. 17 åringen blir reservmålvakt för "Lill-Åke" Andersson. Brynäs spelade då i gamla division 2 och för Hans del blev det något enstaka inlägg. Håkan Wickberg fanns också med i laget 58/59. Senare kom även Stefan "Lill-prosten" Karlsson och Hans "Virus" Lindberg från Brynäs juniorlag. Säsongen 1959/60 vinner Brynäs division 2 obesegrade och via kval blir klubben klar för allsvenskan. 1962 kom Lennart "Tigern" Johansson till Brynäs vilket enligt Hasse betydde att det blir riktigt allvar med satsningen och utvecklingen i klubben. 1964 blir Brynäs för första gången svenska mästare med "Länsman" i målet. Hans minns guldmatchen 1964 borta mot Skellefteå; "Vi gjorde en jätligt bra match och vi vann med 5-3. Det var en tuff match där Tord Lundström och Anders "Acka" Andersson hamnade i bråk. Minns jag inte fel så fick "Acka" in en fet smäll på Tord så han gick i backen. "Acka" fick matchstraff vilket väckte stor uppmärksamhet i massmedia. Matchstraff var ovanliga på den här tiden".

Hemresan från Skellefteå med väntan i Bastuträsk att Brynäs tågagn skulle kopplas på Nordpilen är idag "klas-

Hans Dahllöf f. 25/1 1941

13 säsonger i Brynäs

5 SM-guld (1964, -66, -67, -68, -71). 15 A-landskamper.

sisk". Lagledaren Bosse Hessel får på telefon veta att Brynäs är svenska mästare. Leksand hade tappat poäng hemma mot MoDo. "Vilken glädje det blev!" Guldet firade vi med kaffe och smörgås på tåget och en riktig "Släng-rumpa" i hela tåget med både passagerare och en från början grinig konduktör. På Gävle central möttes vi av blommor och hurrande. "Ett verkligt trevligt minne".

Guldet 1964 följdes för Hasses del av ytterligare fyra 1966, 67, 68 och 1971.

Jag debuterade i Tre Kronor 9.9 1966 på en miniturné till dåvarande Östtyskland minns Hasse. Debutmatchen slutade med vinst för Sverige med hela 8-1. Jag är också den första målvakten från Brynäs att representera Sverige i ett OS, Grenoble 1968. "Jag var ute på jobb i Hälsingland någonstans i en patrullbil då jag fick ett meddelande att jag skulle inställa mig på närmaste polisstationen, vilken var Sandviken. Där fick jag beskedet att Christer Abrahamsson Leksand inte kunde åka med till OS och att jag tillsammans med Leif "Honken" Holmqvist var uttagna. Otroligt kul!" Det blev totalt 15 landskamper för Hasse.

Hur förklarar Hasse Brynäs stora framgångar under 60/70-talen? Det finns flera förklaringar menar han: Stenhård träning i princip varje dag, Brynäs var först med att spela med tre kedjor vilket drog upp tempot i vårt spel, sammanhållningen – vi kunde bråka och klaga på varandra i omklädningsrummet, vara som hund och katt på träningarna men då vi kom ut till match eller träffade pressen var vi som tolv edsvurna män. Bra spelarrekyterare och tränare betydde mycket för att vi skulle fortsätta utvecklas som lag. Någon speciell målvaktstränare hade jag inte. Nej, vi fick träna oss själva.

Skadad någon gång? "Ja när vi spelade slutspel 1966 mot Frölunda. Matchen spelades en torsdagkväll i Rocklunda ishall Västerås. Vi hade hemmamatch men det var för kallt att spela utomhus på Nynäs IP. Lars Erik Lundvall skall slå en puck på tennis men bommar pucken och träffar min käke. Tanderna viker sig, jourläkare, tandläkare och vår egen läkare får fullt upp. Hem till Gävle och nytt tandläkarbesök. Klartecken för match två på söndagen på Ullevi Göteborg. Slutspelet spelades på den här tiden i bäst av tre matcher".

Största "Tavlan"? "Ja det var i samma slutspel 1966 och match två söndag på Ullevi. 17 sekunder kvar av matchen. Det står 5-5. Jag går ned på knä, tar pucken i plockhandsken, höjer handen, pucken ramlar in bakom mig, 6-5. Matchen slut. Det var inga glada miner på tåget till Stockholm. Tredje och avgörande match skulle spelas dagen efter på Johanneshov. Inför 12797 åskådare vann vi med 7-1 och var svenska mästare för andra gången. Härligt för mig efter den fatala "tavlan" På Ullevi."

Hasse avslutade sin karriär med spel i Storvik en säsong. "Lars Bylund – "Bylle" var tränare i Storvik och han övertalade mig att spela en säsong där. Vi tränade och spelade

utomhus mest i Sandviken och inte så ofta i själva Storvik. Storvik är den enda klubb jag spelat med förutom Brynäs.”

Efter avslutad aktiv karriär blev Hasse lagledare för Brynäs mellan åren 1993 till 1996. Avslutad karriär? Nja inte riktigt. I februari 1993 får Hasse hoppa in som målvaktsreserv på Gavlerinken mot Malmö, 52 år gammal. Anledningen till detta inhopps? ”Jag trodde det var en show skrattar Hasse och fortsätter. Jag hade skjutsat ner min fru Britt till hallen eftersom hon skulle jobba i restaurangen. När jag går in i hallen kommer kanslichefen Rune Pettersson springande och säger att jag ska spela och måste söka upp Tord Lundström. Tord berättade att Micke Sundlöv blivit skadad när han spelade fotboll på uppvärmningen och att tränaren Tommy Sandlin inte fick tag på någon annan målvakt. Jag trodde fortfarande att det handlade om ett jippo så jag gick ner till omklädningsrummet där jag möter Sandlin som säger – Hasse du måste spela i kväll. Självklart, skrattade jag och satte mig på Sundlövs plats i tron att han gömt sig på toaletten för att spela mig ett spratt. Då kommer Sandlin igen fram och säger, jag fick bara tag på en tolvårig målvakt så du måste åka hem och hämta dina grejor. En tolvårig Whiskey skojade jag. Det är väl fint. Det skämtet uppskattade inte Sandlin eftersom han menade allvar.

Det var bara att sätta sig i bilen och åka hem och hämta utrustningen med andra ord. När jag var tillbaka och satt i omklädningsrummet frågade Tom Bisset om jag skulle spela i den där utrusningen. Det fattades lite delar på bröstplattan, eller rättare sagt så var det stora hål på den. När han sedan fick se min gamla plock skakade han bara på huvudet och gick sin väg skrattande.

Vi spelade mot Malmö och innan matchen åkte Mats Näslund bara runt, runt mig flera varv. Han sa inte hej utan bara gång efter gång – Va fan???

Hur som helst i och med det här inhoppet brukar jag kallas ”Den äldste elitseriespelaren genom tiderna.”

Vilken kontakt har du idag med ishockeyn? ”

”Idag sitter jag med några andra f.d. lirare på ”Mupphyllan” och konstaterar att de flesta matcherna är bra och som målvakt kan jag notera att nivån på målvakterna är hög” skrattar Hasse.

Utöver sitt arbete som polis har Hasse ”knäckt extra” som busschaufför. En gång för ca 8 år sedan skulle han köra ersättningsbuss för ett inställt tåg från Gävle till Söderhamn. Osäker om bussens höjd skulle klara viadukten vid Joakims Backe tog Hasse det säkra före det osäkra och bestämde sig för att köra över Sättra. När bussen passerat bron i höjd med vägen mot Lexe svängde Hasse höger mot Gavlerinken istället för vänster mot E4 till passagerarnas förvåning. Väl framme vid Gavlerinken insåg Hasse sitt misstag. Alltid snabb i repliken ropade han ut under passagerarnas skratt: ”Det gick av gammal vana”.

Tack Britt och Hasse för en trevlig eftermiddag! Gästrikeidrottens Historiska Förening vill passa på och gratulera Hasse till fyllda 75 år. En synnerligen alert 75-åring som nog kan hoppa in än en gång som målvaktsreserv om ”Bulan” kallar.

Anders Hedbom

Ett idrottsminne

Eftersom jag är ganska gammal är mitt närminne inte så bra. Men jag har ett bra idrottsminne. Det är 63 och ett halvt år gammalt och således från 1952. Närmare bestämt från Stockholms Stadion en vacker sensommarkväll då det hölls s.k. efterolympiska friidrottstävlingar någon vecka efter OS i Helsingfors. Jag hörde till publiken och det var en stor upplevelse för mig. Mitt friidrottsintresse hade dittills som bäst fått hålla tillgodo med några mediokra distriktstävlingar hemma på Ängevallen i Härnösand. Eftersom jag under gymnasieåren sprang ”korta häcken” skulle jag nu bl.a. få se min favorit Harrison Dillard, OS-mästare på 110 m häck både i London 1948 och i Helsingfors. Men vad som för mig blev kvällens absoluta höjdpunkt denna friidrottsgala var vad som hände vid kulstötningringen.

– Den legendariske Stadionspeakern Sven Lindhagen äskar tystnad och ber publiken vända blickarna mot kulringen, där kultävlingen just har börjat. Han säger ungefär så här: ”Nu kommer världsrekordinnehavaren och olympiske bronsmedaljören Jim Fuchs att göra sin första stöt. Han tänker ikväll göra ett allvarligt försök att slå sitt eget världsrekord. Det lyder på 17,95 m och har markerats, som ni nog alla kan se, med en röd vimpel.”

Jim greppar en kula, talar höger näve och axel. Går in i ringen och stöter iväg kulan. Publikhavet far glädjevrålande upp ur bänkarna när kulan flyger långt, långt förbi den röda vimpeln. Ja, säkert två, tre meter längre än världsrekordet! Vilken stöööt! Det är bara det att en funktionär tar upp kulan och stöter tillbaka den minst lika långt. Publiken sjunker ner i bänkarna förläget skrattande. Oj vad grundlurade vi blev! Det var ju bara en målad träkula. Men, så skönt att arrangörerna bjöd på detta lekfulla inslag. Idrott är oftast alldeles för allvarliga tillställningar.

Det som hände i kultävlingen är det enda jag kommer ihåg från dessa tävlingar. Jag antar att Dillard vann korta häcken, men jag kommer faktiskt inte ihåg om det sprangs något häcklopp. Däremot kommer jag märkligt nog ihåg sådana detaljer som att världsrekordet i kula sensommaren 1952 var 17,95 m och att den som hade det hette Jim Fuchs. Sens moral: Hör upp alla lärare, tränare med flera! Det som inlärts lustbetonat sitter kvar länge. Minst 63 år!

Nils Frölander

Godis från Gävle

Sorry, mina vänner, men idag känner jag mig sentimental på det där gamla lokala planet ni vet, nästan tårddrypande nostalgisk.

Gästrikedrottens Historiska Förening gjorde sig omakett att skicka mig ett brev till min adress i London, och vad ramlade ur kuvertet om inte dessa vackra klubbmärken:

Gävle GIK. GGIK. Godis. Godtemplarna. Saftpiraterna. Kärt barn har många namn.

Den som undertecknat brevet var den gamle idealisten och Godis-kampen Curre Larsson... herregud, han måste vara gammal nu... vilket fick mig att minnas en bild han skickade för typ tio år sen:

Den föreställer alltså mig. Notera GGIK-märket på bröstet. Jag tror jag var tolv och spelade i Godis talangfabrik Stjärnserien. Jag kan fortfarande känna dofterna runt den där gamla rinken. Jag kan höra ljuden när skridskorna knarrade i snön, på vägen ner från omklädningsrummet. Jag kan minnas den brist på utrustning en arbetargrabb som jag ständigt fick brottas med. Inga riktiga skydd nånstans, egentligen. Ibland fick man låna ihop. Klubban var tung som en trästock. Handskarna var så stela att det knappt gick att skjuta. Men det hände att jag gjorde mål. Jag har aldrig i mitt liv varit lyckligare än under denna tid.

Tack Curre Larsson och ni andra ledarhjältar som gjorde det möjligt.

Och kanske är det också en påminnelse om de välbäddade sängar dagens ungdomar hoppar omkring i. Nu ska tydligen inte hockeyn få räkna tabeller heller förrän efter en viss ålder. Vi som höll på då ansåg nog att det var det som var grejen... hur man låg till jämfört med de andra. Och vi som aldrig blev nåt tog väl ingen större skada, vad jag vet?

Jag tror jag vet en som kommer att älska det här blogginlägget, och det är Anders "Masken" Carlsson. Precis som jag tog han sina första skridskoskär i den lilla klubben IK Stacken. Sen hamnade han i Gävle GIK och sen slutar likheterna.

Masken, sportchef i Rögle, blev storstjärna i Brynäs och i femtioelva andra klubbar och spelade i New Jersey Devils och vann framför allt VM med Tre Kronor 1987.

Jag var på gulfesten i Wien och där satt salige Tommy Sandlin (också med en bakgrund i Godtemplarna) vid hedersbordet och sa, när jag gick förbi:

– Det är Godis bakom allt! Det är du och jag och Masken!

Det glömmar jag aldrig.

Det är annat jag inte glömmar från Godis storhetstid. Jag var bara en liten knatte som fick följa med farsan till gamla Isstadion – det var promenadavstånd från Norra Slottsgatan – och där fick jag se glimtar av legendarer som Nisse Nilsson, Acka Andersson och Stöveln Öberg och andra. Inte för att jag minns mycket, men jag var DÄR.

Sen kom Honken Holmqvist och jag fick upp ögonen för Strömsbro. De mötte Brynäs i en träningsmatch och jag var svårt imponerad av att Honken, nybliven landslagsman, och farsan stod och pratade med varann över sargen. De hade nån gammal kontakt med varann. Jag tyckte Rallarbo med världsmästarna Perra Härdin och Masen Karlsson hade så snygga, brandgula dräkter.

Några år senare vändes världen upp och ned när det sagolika Brynäs gjorde entre på allvar. Jag minns när de mötte Västra Frölunda borta i den första slutspelsmatchen 1964. Farsan ringde Gefle Dagblads resultatservice för att få reda på hur det hade gått. Han la ner luren och såg chockad ut. Sen sa han... det blev 10–2. Till Brynäs.

I nästa match i detta slutspel skulle Brynäs möta Djurgården hemma. Grindarna sprängdes. Det var hysteri. Där skulle alltså Sven Tumba, Lill-Stöveln, Rolle Stoltz och alla de andra komma till stan. Jag stod på min plats längst nere vid sargen i ett par timmar i förväg och höll på att förfrys fötterna.

Brynäs i svart! För första gången! Lill-Strimma Svedberg tog fart från egen zon och det gick ett sus

genom de minst 10 000 i publiken, han var en sensation, han var ostoppbar!

Det blev 8–1 till Brynäs mot det Djurgården som vunnit SM sex gånger i rad – 1958, 1959, 1960, 1961, 1962 och 1963. Och vilka vann 1957... om inte Gävle GIK.

Nåväl, vad jag försöker komma till är att idrottspubliken på den tiden, som i en stad som Gävle, faktiskt kunde hålla på tre lag samtidigt. Det var inte

helt vanligt, var du strömsbroare kanske du inte gillade Brynäs, men det var en vänskaplig fiendskap. Gävle hade ett tag tre lag i ishockeyns högsta serie, och jag inbillar mig att stoltheten över detta – att vara landets hockeyhuvudstad – smällde högst.

Ni kan ju tänka er en människa som håller på AIK, Djurgården och Hammarby samtidigt – finns det såna?

I Gävle fanns det till och med en landslagsstjärna

som spelade för alla tre storlagen: Gert Blomé.

När jag var fyra, fem år – och här kommer tårdryparen – körde Blomé glassbilen genom Gävle. Han stannade utanför vårt hus och jag rusade alltid ut för att bara stå där och glo på glassgubben, hoppandes att han skulle förbarma sig och skänka lillgrabben en glasspinne.

Det hände aldrig, och farsan sa:

– Det är en snål fan den där Blomé.

När jag började på Aftonbladet i slutet av 70-talet blev det en match mellan Gamla Tre Kronor och Trail Smoke Eaters. Det blev succé. Det var fulla hus överallt, på Johanneshov, i Gavlerinken och i Scaniarinken. Efter matchen i Södertälje tog jag mod till mig och gick fram till Gert Blomé, som fortfarande var stark och ung i kroppen:

– Gert, visst var det du som körde glassbilen i Gävle runt 1959–60, ungefär?

– Javisst!

– Den där lilla killen som stod där varje gång du kom... varför fick han aldrig nån glass?

Han svarade undvikande. Men jag såg det på honom: han visste. Han mindes.

Peter Wennman

John Wennman

GHF är tacksam för att vi i vår medlemstidning får publicera Peter Wennmans härliga bloggar från Aftonbladet, när han i minnet återvänder till sin hemstad Gävle från sin utsända position i London, där han för sin tidning främst bevakar engelsk fotboll. Men vet ni att hans pappa John vid vår förenings årsmöte 2004 belönades med vårt hedersdiplom tillsammans med fyra andra förtjänta idrottsprofiler nämligen Sigge Parling, Torvald Åkerlöf, Vidar Tholén och Helge Rask? Förutom att John Wennman var en känd fackföreningsman i Gävle var han nämligen en mycket uppskattad och entusiastisk bordtennisledare och var som sådan också ordförande i Gästriklands Bordtennisförbund.

John började spela "pingis" vid 14 års ålder och intresset för sporten höll sig livet ut. Under sina 60 år som bordtennisledare var John med och bildade flera klubbar, bl.a. Fridhem/Urnan. Han var eldsjelen bakom arrangemanget "Pingis till tusen", en årlig pingisfest i samarbete med Gefle Dagblad för alla åldrar och som återkom 29 gånger.

Fotboll låg också John varmt om hjärtat och han satt på Strömvallens läktare så fort GIF hade hemmamatch. Han var också medlem i klubben genom alla år. Det har sonen Peter berättat för oss i den "blogg" som vi införde i vårt förra nummer.

John Wennman föddes 1923 och växte upp i Gamla Gefle i samma hus där hans kusin Joel Hägglund (Joe Hill) också föddes 44 år tidigare. Det låg knappt 20 meter ifrån det hus dit Joel och hans familj flyttade när Joel var ett år och idag är känt som Joe Hillgården. Johns mor och Joels far var syskon, men åldersskillnaden dem emellan var tydligen stor. Födelsehuset flyttades under stadsdelsomvandlingen

på 1950-talet till Engesberg, där det fungerar som uthyrningsstuga.

Som pensionär bildade John Wennman kamratklubben Grå Pantrarna, som ordnar aktiviteter som pingis, golf och fiske för medlemmarna.

John avled den 3 februari 2010 och hans namn fortlever hos alla bordtennisvänner i distriktet. Årligen hålls den populära stortävlingen "John Wennmans minne" för tvåmannalag i pingis.

PS. Visste ni förresten att pappan till Tommy Berggren, som spelade Joe Hill i Bo Widebergs film, också var från Gamla Gefle? DS

Nils Frölander

Det första jag cyklade till var Strömwallen

I år är det 65 år sedan en 14-årig yngling flyttade med föräldrarna till storstan. Minns det som igår. Redan första dagen, lånade jag mors cykel, letade mig fram till det enda jag visste om Gävle (förutom Stöveln Öberg och en konstig klubba) Strömwallen. Tacka OS i London och Rekord-Magasinet för det.

Men varför nu detta hastigt påkomna intresse för gamla tider?

På Strömwallen fanns en Gästbok med foton och autografer från framför allt friidrottens storhetstid. Varsamt skött av legendariska namn som Holger Lidén, Gösta Bladin, Jocke Widell m.fl.

Ett unikt dokument, något misshandlat tyvärr, över en länge sedan svunnen tid. I 25 år har ”ingen vetat var”, men Curre Larsson har ett fint kontaktnät, och härom dagen fick jag möjlighet att minnas.

3 juli 1949. Gefle IF:s stafettlag slår världsrekord på 4x1500 m. Tid 15.30.2.

Fyra världsrekord sattes 1949–1959. Fyra brandmän från Gävle och Gefle IF; Ingvar Bengtsson, Gösta Bergqvist, Olle Åberg och Henry Eriksson (3.7.1949 4x1500 m), Gaston Reiff Belgien (11.8.1949 3000 m), Audun Boysen Norge (18.8.1954 1000 m) och Dan Waern (10.8.1959 1000 m). Alla är med.

Tänk om Benke Nilsson hade fått med sig den allra sista ”skomillimetern” 1955. Strömwallen hade haft ett 5:e och Benke hade fått, det han aldrig fick, men så väl hade förtjänat, ett världsrekord! (På bilden tar han 210 1955.)

Den störste av dem alla, Gunder Hägg Gefle IF med 10 världsrekord på 80 dagar sommaren 1942, fick heller aldrig hyllas av hemmapubliken. Alltjämt arenarekord alla kategorier, 9333 (!) såg sin idol missa med 0.4 (!) sekunder, vid ”nådaspielen” 29.7.1942.

Världsnamn som Herb McKenley, Ernie Shelton, Hal Connolly, Egil Danielsen, Da Silva, Ralph Boston, Charlie Greene, Ron Clarke, Kipchoge Keino, Dick

Railsback (som hittade frun på Gävles brandstation) och naturligtvis alla duktiga svenskar ingen nämnd och ingen glömd och du har några oförglömliga årtionden. Vi hade egna världsrekordhållare och Strömwallen fylldes år efter år med Juli- och/eller augustispel.

Amrisarnas lagledare lär vid något tillfälle, med som vanligt välfyllda läktare, sagt ”Sverige har fantastiskt fina, nästan idylliskt trivsamma idrottsplatser. Men varför så lite publikkapacitet”!? När Gunder satte sitt publikrekord på drygt 9000 var Strömwallen avsett för 6000!

Listan kunde göras längre. 1952, efter OS i Helsingfors startade 26 utländska aktiva från 6 nationer. 1958 hade Stockholm EM och ”alla passade på.”

Helge Wallin, Gösta Nyström, Ave Hedman, Sigge Borgqvist. Där några till som skötte Strömwallen när det begav sig. Sigge (80 år och med i GHF) minns sin gamla arbetsplats;

”Vi hade en gammal fin vedeldad bastu. Den skulle alla prova. Det gällde att lagra björkved!”

”Korset på Trefaldighetskyrkan lyser så fint i kvällsolen när man kommer på upploppet. Då blir det fina tider” minns Sigge att Audun Boysen den populäre norrmannen tyckte.

”Utmärkt bansträckning för stav. Den höga gröns-

4 juli 1950 Herbert McKenley 400 m 47,2 sek.

Adhemar da Silva 1958 (2 OS-guld i tresteg).

kan mot Gavleån gör att ribban syns ovanligt bra.” (Ragge Lundberg)

Du förstår fortsätter Sigge; Helge Wallin kunde knepen. Han blandade in lera i kolstybben. Banorna blev fastare och de aktiva hade bara positiva upplevelser.

”Bästa banorna i landet” (Bertil Albertsson OS-brons 1948)

”Jag talar inte bara för mig själv när jag säger; Vägga (Karlshamn), Tingvalla (Karlstad) och Strömvallen i Gävle, utan inbördes rangordning, det var våra absoluta favoritbanor.” (Lennart Jonsson EM-brons 1958)

När Boysen satte världsrekordet, 1954, hade arrangörerna glömt köpa blommor. Boysen joggade ut på ärevarvet och snabbtänkte ”Stav-Erik” Nilsson kom på råd; Strömvallens hedersläktare brukade ha blommor utplacerade vid särskilda tillfällen. Tänkt och gjort. Erik snabbt upp, rykte åt sig en ”kvast” och ner, lagom när Audun svängde in på målakan!

Huges duktiga bandygrabbar skulle spela SM-final våren 1939. Solen var obarmhärtig och Stockholm kunde inte fixa is. Gävle Brandkår kom på råd. Vattnet i Gavleån var några grader kallare än i kranarna. Det blev match!

Gösse Holmér (legendarisk rikstränare) besökte t.o.m. Strömvallen för kontrollmätning. Stopp sa Major Lidén ”först skall vi kontrollera ditt måttband” (tyg)

Nedanför huvudläktaren finns ingjutna, av lantmåteriverket uppmätta, kontrollpunkter. Där kunde du kontrollera ditt måttband innan användning. Holmérs tygband visade sig vara flera dm för långt. När han sedan, något stukad kan man förmoda, tvingades låna Strömvallens eget, av stål, gick det bättre. Banorna ”höll måtten.” Världsrekorden hade satts på rätta banor!

Lennart Jonsson erinrade sig rundturen med buss som Bosse Nordlund ledde, för Stora Grabbar Friidrott vid SM 2011. Stoppet vid Strömvallen och alla glada minnen som deltagarna gav prov på. Lennart berättade också om känslan av besvikelse, inför SM 1987, när han förstod att den tävlingen skulle äga rum på den då nybyggda Gavlestadion. Senare har ju Lennart och flera med honom lärt sig uppskatta också den arenan. Tre lyckade stora SM har säkert bidragit till det.

Lars-Vidar Ström

Bengt "Benke" Nilsson tar 210 1955.

Idrottshistoria Landet Runt

Vår förening utbyter medlemsblad med idrottshistoriska sällskap runt om i landet.

Kaj Annebrant tog initiativ i vårt medlemsblad till en sida, som han fyndigt kallade "Riksronden". Där gav han små smakprov på vad andra medlemsblad berättade om. Både stort och smått ur den lokala idrottshistorien hade allmänt läsvärde. Vi försöker återuppta idén med en riksrond och gör några axplock ur de senaste medlemsbladen runt om i landet.

Smålands Idrottsminnen uppmärksammar i ord och bild, att Jönköping Södra äntligen återkommer till Allsvenskan. I den backspegeln minns man den förra storhetstiden och inte bara smålänningar minns från 1950-talet den länge, målfarlige centern "Timpa" Simonsson och Ivar Eidefjäll, så småningom Italienproffs.

Med anledning av Växjö's första SM-guld i ishockey påminns smålänningarna också om landskapets gedigna hockeyhistoria. Som när Östers IF spelade bort Gävle GIK ur högsta serien.

Westgötarnas idrottshistoria ägnar ett stort uppslag åt Grimsås IF, när klubben för 50 år sedan spelat allsvenskt kval. Första kvalmatchen var på Strömvallen inför 7100 åskådare mot Gefle IF. En bit in i andra halvlek satte Kenneth Nyström en avgörande straff, sedan hans farbror Lennart fällts fullt. Gefle IF försatte sin kvalchans.

Nästa söndag var förväntan stor hemma på lilla Grimsborg hos 15 500 åskådare. Besvikna tvingades de konstatera att IK Brage var det bättre laget. Grimsås blev kvar i div. II efter en avgörande förlust mot GAIS

Backspegeln är namnet på **Södermanlands medlems-**

blad. Senaste numret blickar inte så långt tillbaka i tiden som de idrottshistoriska medlemsbladen ofta gör. Kanske något att ta efter.

Ett tema är landskapets olympier. Kanot har alltid varit distriktets starka idrottsgren. Läsaren påminns om guldparet för 20 år sedan Agneta Anderson och Susanne Gunnarsson. Inför avslutad karriär redovisas 36-åriga Sara Thunebros gedigna meritlista med VM-brons i fotboll, två SM-guld, två OS och proffsspel i Tyskland, innan hon valde att avsluta hemma i Eskilstuna.

Ett "Södertäljespecial" uppmärksammar bröderna Kenneth och Anders Eldebrink och hur det kunde bli så väsensskilda grenar för dem. Och så många olympiska ishockeyspelare Södertälje SK haft genom åren!

Medlemstidning för Östergötlands Idrottshistoriska sällskap hänvisar till den utställning sällskapet har haft i Linköping om Rekordmagasinet. Vår ungdoms idrottsmagasin får i medlemsbladet en kort historik.

Så mycket idrotthistoria det rymdes i magasinet med

Edvin Ahlqvist som ansvarig utgivare. Alltid i sin spalt med den moraliska uppmaningen att läsa läxorna före idrottsmagasinet. I Rekordmagasinet var vakthållning mot nazismen hård. Men historiskt förklädd i följetongen om Per Stigman. Sporttidningen anklagades understundom för smygande kommunism.

Bengt Nilson (sedermera Bedrup) skrev de stereotypa sportnovellerna. Om talangen, arbetargrabben som med segermålet fick sitt genombrott och vann disponentens dotter.

Östgötarna minns också i sitt medlemsblad "barnarovet från Ljusne" 16-åriga Torbjörn Jonsson och hur IFK Norrköping under Nalle Halldéns ledning letade fynd i Norrland. Bengt "Zamora" Nyholm och Herbert Sandin var två andra han hittade.

En tanke slår läsaren av alla dessa medlemsblad som produceras landet runt. Vilket förbluffande intresse det tycks finnas att dokumentera, berätta och i möten minnas ögonblick och profiler ur idrottens historia

Bo Nordlund

Idrottsjournalister är ett segt folk

En av mina gamla trevliga tenniskamrater och en gång i tiden bl.a. fotbollslirare i IFK Gävle och närmaste lekkamrat och ungdomskamrat med John Wennman, nämligen Hans Nord, har på gamla dar' äntligen tagit sitt förnuft till fänga och blivit medlem i GHF. Han har mycket att berätta om svunna tider i Gävle och dess idrott. Han minns bl.a. när han och John Wennman cyklade fram och tillbaka till Sandviken och såg SIF spela fotboll. Entrén kostade 15 öre, så båda var ordentligt barskrapade efter dessa cykelturer. Han och John började spela pingis tillsammans på Maxim d.v.s. den redan 1927 nedlagda Södra stationen, där således Johns karriär i den sporten började.

Som idrottsintresserad tolvåring var Hans Nord med om en på gränsen till fasansfull upplevelse. Hans satt med benen dinglande på staketet i Strömvallen ca 15 meter från släggkastningsringen under friidrottstävlingar en vacker sensommarkväll 1938. Han blev då åsyna vittne till hur en kastare missade i utkastet så att släggan for in i skyddsnätet som omger kastringen. Dessvärre och till Hasses stora fasa, stod kastkontrollanten och journalisten på Gefle Dagblad Sven "Svepe" Pettersson alldeles för nära skyddsnätet, som helt naturligt buktade ut en bra bit så att släggan träffade "Svepe" rakt i huvudet. Alla och inte minst Hans, som satt så nära händelsen och hörde den dova träffen, trodde att nu är det slut med "Svepe" som till synes helt livlös bars bort till ambulansen på bår.

Men hör och häpna. Efter att ha legat på sjukhus i flera månader blev Sven Pettersson helt återställd, fortsatte sin journalistbana i Stockholm och blev hela 93 år gammal. Det ni! Kom inte och säg att

journalister inte är ett segt släkte. Jag vill ju för allt i världen inte säga att dom måste vara ovanligt tjockskalliga. Sådana billiga skämt vare det mig fjärran att komma med.

Hans Nord tänker bli mycket äldre än "Svepe" och börjar i år med att fylla måttliga 90 år.

Nils Frölander

Birger Asplund, Hofors AIF – en släggkastare som sällan missade sina kast.

Elitdomaren Christer Carlsson kollar i backspegeln

Arbetssituationen på isen för dagens Elitdomare ser helt annorlunda ut mot när jag dömde 1976–87. Detta både på gott och ont! Vi var för det första en (1) Domare och två linjemän. Idag är man två Domare och två Linjemän. Domarna kan därför idag diskutera med varandra om man är osäker på något. Vi hade heller inga reprisar i slow motion att tillgå och heller in-

get "situationsrum" att ta telefonen och ringa till, för att få hjälp vid kniviga målsituationer. Där sitter det idag ett par videogranskare och tittar på situationerna ur alla möjliga vinklar, inte sällan under många minuter. Vi fick ta besluten själva och sedan stå för detta. Klart att det blir fel ibland när man tvingas ta beslut på en tiondels sekund, period efter period, i match efter match under en hel domarkarriär. Oftast accepterades dock våra beslut av lagen, eftersom klimatet inom alla sporter på den tiden var sådant att man visste och förstod att Domaren även var en levande människa med fel och brister.

Idag hänvisas det mesta i samhället, inte minst inom sportens värld, till knivskarp och iskall bedöm-

ning av kameror och annan elektronik. De stora pengarna inom idrotten har ju förändrat idrotten helt. Ett regelvidrigt mål eller för den delen en tennisboll strax utanför linjen kan ju idag innebära miljonförluster för den det drabbar. Allt granskas i stället på Slowmotion och Hawk Eye och allehanda sensorer. Den levande Domaren kan ju ha fel...

En unik match

I kontrast till ovanstående vill jag berätta att jag är den ende Domaren i modern tid som helt ensam dömt en viktig kvalmatch till Elitserien! Alltså utan Linjemän. Timrå mot Frölunda 1986. Matchen (en söndag) som skulle starta kl.17 hade blivit ändrad till start kl. 15. Detta eftersom Frölunda annars skulle missat sitt flyg till Göteborg. Meddelande hade gått ut från Förbundet till media och alla andra inblandade men INTE till de båda Linjemännen i Östersund. En kvart innan matchen kom de båda (skärrade) lagledarna in till mig i domarrummet och frågade om inte jag kunde döma matchen ensam?! Självklart! svarade jag (som fått mycket träning på detta eftersom jag alltid gick på is med Brynäs innan säsongstarten och ofta själv dömde deras två målspel). "men då måste ni två vara Linjemän, så säger reglerna". De tittade allvarligt på varandra och började garva när de förstod att jag skojade.

Det blev en småmysig match! Alla spelare hjälpte till att få till en juste match och jag gjorde alla nedsläppen och dömde offside och icingar! Den snällaste match jag någonsin dömt på denna nivå. Det enda dramatiska som inträffade var när jag lyfte armen för en Icing och Timrås målis trodde det var en avvaktande utvisning på en Frölundaspelare, och försvann ut till båset. Väl där fick han reda på sitt misstag och hann gudskelov tillbaka ut till sin målbur i tid...

Linjemännen från Östersund anlände ut på isen någonstans i tredje perioden. Våldigt konfunderade!

En match som således jämfört mot idag genomfördes på 50-talsnivå. Åtminstone vad gäller Domarens roll.

Christer Carlsson

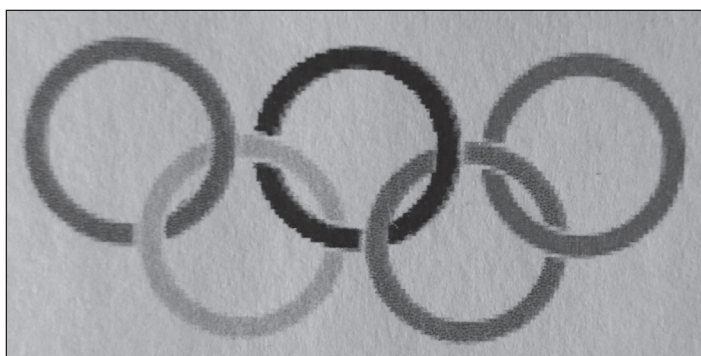
Apropå sommarens OS i Rio de Janeiro

(Här får ni helt gratis en fuskklapp att använda, när det blir bråk om när eller var vissa olympiska sommarspel hölls)

Nr	År	Plats	Nat	Natio- ner	Delta- gare	Spor- ter	Grenar	Bästa nation	Sveriges placering
I	1896	Athen	GRE	12	176	9	43	Grekland	0
II	1900	Paris	FRA	31	1224	18	152	Frankrike	17
III	1904	Chicago	USA	<u>avstod</u>					
		Saint Louis	USA	15	650	16	94	USA	-
<u>Extraspel</u>	1906	Athen	GRE	21	846	12	74	Frankrike	7
IV	1908	Rom	ITA	<u>avstod</u>					
		London	GBR	21	2024	22	110	Storbritannien	3
V	1912	Stockholm	SWE	29	2424	16	107	Sverige	1
VI	1916	Berlin	GER	<u>inställda</u>	(världskrig)				
VII	1920	Antwerpen	BEL	29	2677	22	162	USA	2
VIII	1924	Paris	FRA	45	3256	19	131	USA	5
IX	1928	Amsterdam	NED	46	3248	15	122	USA	4
X	1932	Los Angeles	USA	47	1921	16	131	USA	4
XI	1936	Berlin	GER	49	4493	21	149	Tyskland	5
XII	1940	Tokyo	JPN	<u>avstod</u>	(världskrig)				
		Helsingfors	FIN	<u>inställda</u>	"				
XIII	1944	London	GBR	<u>inställda</u>	"				
XIV	1948	London	GBR	59	4396	19	53	USA	2
XV	1952	Helsingfors	FIN	69	932	18	149	USA	4
XVI	1956	Stockholm	SWE	29	158	1*	6	Tyskland	2
		Melbourne	AUS	67	3189	17	145	Sovjetunionen	9
XVII	1960	Rom	ITA	83	5351	18	150	Sovjetunionen	13
XVIII	1964	Tokyo	JPN	93	5137	20	163	Sovjetunionen	14
XXI	1968	Mexico City	MEX	112	5558	19	172	USA	18
XX	1972	München	FRG	121	7113	22	195	Sovjetunionen	13
XXI	1976	Montréal	CAN	92	6073	22	198	Sovjetunionen	18
XXII	1980	Moskva	URS	80	5259	22	203	Sovjetunionen	12
XXIII	1984	Los Angeles	USA	140	6799	22	221	USA	11
XXIV	1988	Söul	KOR	169	9386	26	257	EUN**	19
XXVI	1996	Atlanta	USA	197	10332	27	271	USA	22
XXVII	2000	Sydney	AUS	200	10648	29	300	USA	20
XXVIII	2004	Athen	GRE	201	10561	29	301	USA	23
XXIX	2008	Peking	CHN	204	10901	29	302	USA	26
XXX	2012	London	GBR	204	10519	27	302	USA	28
XXXI	2016	Rio de Janeiro	BRA			29	306		
XXXII	2020	Tokyo	JPN						

Anm.: * "Ryttarolympiaden" hölls i Stockholm. Slås Stockholm och Melbourne, 1956, ihop blir Sveriges placering 8e.

** EUN, Équipe unifiée, var det förenade laget bestående av OSS (Oberoende staters samvælde) och Georgien.

Olympiska rörelsens symbol är de fem sammanflätade ringarna i färgerna fr.v. blått, gult, svart, grönt och rött. (ringarna i gult och grönt hänger). De utformades av Coubertin och står för enheten mellan de fem kontinenterna förenade av olympismen. Blått=Europa, gult=Asien, svart=Afrika, grönt= Oceanien och rött=Amerika.

Den olympiska rörelsens motto är
Citius Altius Fortius
snabbare högre starkare

Verksamhetsberättelse

Gästrikheidrottens Historiska Förening 2015

Styrelse

Ordförande Gunnar Lindbom (vald för 1 år 2015)

Vice ordförande Lillemor Forsberg (vald 2015 i styrelsen för 2 år)

Kassör Curt Larsson (kvarstående 1 år 2015)

Sekreterare Bo Nordlund (kvarstående 1 år 2015)

Ledamöter Lars Blomgren (kvarstående 1 år 2015) Jan Åke Hedström (kvarstående 1 år 2015) Anders Steffen vald 2015 i styrelsen för 2 år)

Adjungerade ledamöter Kaj Annebrant, Anders Hedbom (valda 2015 för 1 år i styrelsen)

Revisor Åke Nilsson, Revisorsuppleant Lars Vidar Ström (valda 2015 för 1 år)

Valberedning Lars Blomgren, Nils Frölander (vald 2015 för 1 år)

Styrelsen har haft 7 protokollförda sammanträden 2015.

Lars Vidar Ström har i programverksamheten bistått styrelsen med bild- och filmdokumentation.

Ett samarbetsavtal mellan Gästriklands Idrottsförbund och GHF har varit förlängt för 2015. På förbundets hemsida finns information om GHF.

Medlemsantalet är för närvarande: 249 enskilda, 11 förbund och 33 föreningar.

Styrelsen har även 2015 i kontakter med Gävle Kommun Kultur/Fritid fortsatt att verka för exponering av idrotts- och kulturhistoria vid anläggning av nya arenor.

GHF är medlem i Sveriges Idrottshistoriska Förening och har utbyte med granndistriktens idrottshistoriska föreningar. Styrelsen har haft en träff med Upplands Idrottshistoriska Sällskap vid deras medlemsresa till Gavlevallen. GHF utbyter medlemsblad med idrottshistoriska organisationer i landet. Medlemsbladet går också till arkiv och bibliotek i Gästrikland.

Årsmöte

Vid årsmötet 2015 berättade Hasse Berggren om Gefle IF

Kaj Annebrant.

Årsmötesordförande Ann-Gerd Bergdahl avtackas av Gunnar Lindbom.

inför säsongen och flytten till Gavlevallen. Roger Hallqvist presenterade sin utställning om fotbollshistoria och särskilt regelverkets utveckling

GHF:s diplom för idrottshistoriska insatser tildelades 2015:

Zoltan Horvath – med personligt engagemang startat och utvecklat basketsporten i Ockelbo.

Bengt Modigh – ledarskap, tävlingsarrangör och styrelsearbete i Gästrikheidrotten.

Lars Wickström – med idéer och initiativ utvecklat idrottsrörelsen i Gästrikland.

Lennart Lundgren – nationella och internationella framgångar i gymnastik, ledare och tränare

Börje Stattin – svensk och nordisk mästare OS-deltagare i gymnastik, ledare och tränare.

Gävle Pistolskytteklubb – 75 årsjubileum

Hedersutmärkelser i Gästrikheidrottens Historiska Förening

Årsmötet 2015 utsåg enhälligt Kaj Annebrant till hedersledamot i föreningen för hans mångåriga tid som kunig och engagerad skribent om idrott och dess historia i tidningar, böcker och föreningens medlemsblad. Kort därefter gick Kaj Annebrant bort. Gästrikheidrotten minns honom med stor saknad.

Medlemsblad

Styrelsen har gett ut medlemsblad i maj och november med idrottshistoriskt innehåll, särskilt från distriktet samt med presentation av verksamheten. För utförligare redovisning av verksamheten 2015 hänvisar vi till medlemsbladen.

Medlemsresor

Ett femtiotal medlemmar deltog i den uppskattade resan

till nostalgimuseum i Strömsberg och till Riksidrottsmuseet 2014.

Arrangemang

I december 2014 arrangerade GHF i samarbete med SISU i Ockelbo Bibliotek ett program som i bild, text och ord redovisade basketsportens betydelse i Ockelbo. En skärmställning speglade utvecklingen och en panel av spelare och ledare berättade om basketsportens historia och betydelse på orten.

Under 2015 har GHF deltagit vid Gästriklands Fotbollsförbunds 100-årsjubileum. Vid Järnvägmuseets 100-årsjubileum deltog GHF med idrottshistoriska programpunkter i form av bilder och film. Ett idrottskafé arrangerades i november hos Hille IF med idrottsföreningens uppkomst och utveckling som tema för kvällen.

Styrelsen har engagerat sig i debatten om Strömvallens framtid. Företrädare för GHF har hos föreningar och organisationer svarat för idrottshistoriska program.

Arkivalier och fotodokumentation

Gästriklands Idrottsförbund har välvilligt ställt hyllplats till vårt förfogande i sina lokaler. Därifrån har under 2015 arkivalier flyttats till Arkiv Gävleborg. Där finns således

GHF:s dokument och bilder arkiverade och tillgängliga. GHF:s samling av foton har skannats, försetts med text och registerats i kronologisk följd i idrottsgrenar. Bildsamlingen finns bevarad på data hos Arkiv Gävleborg och styrelsen.

Styrelsen har utvecklat kontakter med Sandvikens Kommunarkiv för inventering av vilka idrottshistoriska arkivalier som finns där. Styrelsen för GHF har till Sandviken Kultur/Fritid avsat sig ansvaret för Valter Nyströms och Arne Norrbacks prissamlingar.

Material från utställningar vi arrangerat är under 2015 sorterat, registrerat och arkiverat.

Tack för 2014 och 2015

Gästriklandets Historiska Förening tackar Gästriklands Idrottsförbund och SISU för stöd och samarbete.

Styrelsen tackar alla medlemmar som sluter upp och visar uppskattning av vår verksamhet.

Vår strävan är att öka medlemsantalet och att föreningen fortsätter utveckla sin verksamhet med att bevara och berätta om Gästriklandets historia.

Styrelsen för Gästriklandets Historiska Förening

Kassörens ruta:

Under 2015 har följande medlemmar gått ur tiden och lämnat oss i stor sorg och saknad:

Gunnar Herou Österfärnebo, Kaj Annebrant Uppsala, Karl-Einar Mätare Djursås, Lennart Dilén Torsåker, Gösta Pettersson Storvik, Åke Johan Janson Ockelbo, Roland Carlström och Bertil Söderström Hofors, Kurt Sundberg och Gunnar Näslund Sandviken, Bo Brügge, Ulf Brodin, Bo Hessel och Reine Jernqvist alla Gävle.

Samtidigt hälsar vi GHF:s nya medlemmar välkomna:

Arne Wikegård, Ingrid Ericsson, Örjan Edlund, Ulf Håkan Björn, Carl Gustaf Gustafsson, Åke Wallström, Veine Nilsson, Rolf Selander, Ann-Margret Persson, Allan Haglund Lars-Tony Hedström, Bengt Ytterberg, Lennart Rundberg, Hans Göthe, Nils-Arne Nilsson, Hans Lindbom, Ingvar Kindlund, Hans Envall och K-G Bergström alla Gävle. Bengt Björk Årsunda, Bengt Lundgren Hofors, Heimo Klockare Eskilstuna, Zoltan Horvath Ockelbo, Rolf Norman Hållnäs, Sven Danielsson Uppsala, Martin Alsjö Hägersten, Bengt Mohlén Torsåker, Carl-Åke Sjögren och Sören Åkerman Valbo, Max Granlund och Stefan Olsson Bergby, Stig Björn Vestberg och Bo Axelsson Forsbacka, Solveig Ekström, Svante Larsson, Uno Eriksson, Lennart Åström och Anna-Greta Danielsson alla Sandviken samt föreningarna SMK Sandviken, Norrham IF och Gamla GIF:are

Medlemsantalet är idag mars 2016:

295 st fördelat på 251 Enskilda, 11 Förbund och 33 Föreningar.

Medlemsavgiften är: Enskild medlem 100 kronor/år. (OBS. Höjd avgift.)
Föreningar 150 kr och Förbund 200 kronor.

Nytt för 2016! Dels att avgiften är höjd till 100 kr för enskild medlem, dels att ingen inbetalningsavi medföljer detta medlemsblad

GHF vädjar därför att medlemsavgiften betalas till adress Gästriklandets Historiska Förening på något av följande konton:

Plusgiro: 81 60 67-3 eller bankgirokonto 5602-3559

OBS! Glöm ej att skriva ditt namn och adress på talongen! Har du bytt adress är det viktigt att också meddela detta till: curt.larsson42@comhem.se

Vi hoppas på ännu fler medlemmar för att bevara allas vår Idrottshistoria!

Medlemsavgifterna är vår största inkomstkälla och vi vill bli fler.

VERKSAMHETSPLAN 2016

Gästrikedrottens Historiska Förening har som målsättning för 2016

att öka antalet medlemmar, enskilda, föreningar och distriktsförbund
 att informera om och utveckla idrottshistoria i i Gästriklands föreningar och kommuner
 att ge råd och hjälp till föreningar med deras arkivering, dokumentation, minnesskrifter
 att samarbeta med Gästriklands Idrottsförbund, SISU och Arkiv Gävleborg för information, dokumentation och arkivering av idrottshistoria
 att verka för att en arkivarie finns i Gästriklands idrottsföreningar
 att ge ut två medlemsblad (april och november) samt utbyta medlemsblad och information med andra idrottshistoriska organisationer
 att arrangera idrottshistoriska sammankomster
 att arrangera en medlemsresa i idrottshistorisk och kulturhistorisk anda
 att ha kontakt och utbyte med grannlänens idrottshistoriska organisationer
 att representera vid idrottshistoriska möten och konferenser
 att uppvakta föreningar som jubilerar
 att med föreningens diplom uppmärksamma idrottshistoriskt förtjänta ledare och aktiva

Ekonomisk redovisning 2015.01.01 t.o.m. 2015.12.-31

Ingående Balans 2015:

Tillgångar:

Bank	26.716:48
PlusGiro	6.395:29

Summa tillgångar: 33.111:77

Skulder och Eget Kapital:

Leverantörsskulder	0:—
Eget Kapital	33.111:77

Summa skulder och eget kapital: 33.111:77

Resultaträkning:

Kostnader:

Årsavgift/Medlemsblad anm. 1	6.279:—
Styrelse & Årsmöte	2.640:—
Resor/Kontorsmaterial/Porto	5.458:—
Medlemsresa anm. 2	5.525:—
Uppvaktnings/Gåva/Utmärkelse	2.127:—
Material/Arkiv	179:40
Bank & Postavgifter	1.805:—
Årets överskott	1.186:60

Summa 25.200:—

Intäkter:

Medlemsavgifter	24.200:—
Bidrag anm. 3	1.000:—

Summa 25.200:—

Utgående Balans 2015:

Tillgångar:

Bank	28.558:08
Plusgiro	6.440:29

Summa tillgångar: 34.998:37

Skulder och Eget Kapital 2015:

Leverantörsskulder	700:—
Eget Kapital	34.298:37

Summa skulder och eget kapital 34.998:37

Anm. 1 Idrottsförbundet/SISU subventionerar vårt medlemsblad med ca 14.000 kr.

Anm. 2 För medlemsresa till Riksidrottsmuseet var utgifterna 16.375 kr och inkomsterna 10.850 kr.

Anm. 3 SISU-aktiviteter.

Vi har tacksamt mottagit stöd från Gästriklands Idrottsförbund och SISU.

Förslag till Budget 2016

	KOSTNADER	INTÄKTER
Medlemsavgifter	0	27.000
Årsavgifter/Medlemstidning	7.000	0
Styrelse/Årsmötet	2.800	0
Resor/Kontorsmaterial/Porto	5.500	0
Medlemsresa	6.500	0
Uppvaktnings/Gåvor/Utmärkelser	1.900	0
Material/Arkiv	200	0
Bank & Postavgifter	1.800	0
Bidrag och övriga kostnader	100	1.000
Oförutsätt	1.500	0
SUMMA KRONOR	23.000	23.000